

CHRONIC CEREBRAL VENOUS CONGESTION IN PATIENTS WITH COMORBID SOMATIC PATHOLOGY: TOPICAL ISSUES

O Kononets

National Medical Academy of Postgraduate Education
Shupyk National Medical Academy of Postgraduate
Education, Kyiv

This text is the abstract of the report to the III Scientific and Practical Conference with International Participation "Psychiatry, Narcology, Clinical Psychology and General Medical Practice: Interdisciplinary Issues of the Present", March 22-23, 2024, Kyiv - online.

Анотація. В тезах наведені дані щодо проблеми діагностики та лікування хронічної церебральної венозної конгестії в структурі соматоневрології, зокрема у пацієнтів з хронічними хворобами нирок. При дослідженні були застосовані відповідно до поставленої мети адекватні методи досліджень, а саме *клініко-неврологічний, нейропсихологічний, лабораторний та інструментальний*. Отримані результати дозволили зробити висновки щодо клінічних особливостей та лікування церебральної венозної конгестії у хворих на хронічні захворювання нирок.

Актуальність. Цереброваскулярні захворювання, зокрема, *хронічне порушення венозної циркуляції головного мозку в частині церебральної венозної конгестії*, є найактуальнішою проблемою сьогодення через високий рівень інвалідизації та смертності пацієнтів:

- 75 % усього об'єму церебрального судинного русла становить саме венозний відділ;
- У 25 % випадків виникнення цефалгічного синдрому пов'язане саме з синдромом хронічної венозної дисциркуляції.

Недостатня увага лікарів та науковців до проблеми *церебральної венозної конгестії* у хворих соматичного профілю зокрема, верогідно зумовлена труднощами:

- верифікації діагнозу церебральної венозної дисфункції;
- стандартизації методик її вивчення.

Основними напрямками в лікуванні хронічної венозної церебральної конгестії є:

- нівелювання, за можливістю, етіологічних факторів або усунення провідного фактора, який формує венозну конгестію;
- патогенетична і симптоматична терапія з використанням препаратів, що мають, так званий, венотонічний ефект.

Мета дослідження: уточнення клініко-неврологічних та інструментальних характеристик хронічної церебральної венозної конгестії та їх особливостей у пацієнтів з коморбідною соматичною патологією, зокрема з хронічною хворобою нирок.

Матеріали дослідження: 42 пацієнта з хронічною хворобою нирок, середній вік хворих - 52,00 ± 2,48 р.

Методи дослідження: клініко-неврологічне обстеження, нейропсихологічне дослідження (шкала Спілбергера — Ханіна), лабораторне дослідження (параметри електролітного балансу, азотного обміну, автоімунних маркерів пошкодження мозкової та ниркової тканин), інструментальне дослідження (триплексне сканування екстракраніальних відділів, брахіоцефальних судин і транскраніальне дуплексне сканування, ультразвукове дослідження нирок, магнітно-резонансна томографія головного мозку).

Результати. При детальному обстеженні пацієнтів з хронічною хворобою нирок були виявлені ознаки:

- У 83,3% хворих - ураження структур як центрального, так і периферичного відділів нервової системи та\або вегетативної нервової системи;
- У 47,6% - певні нейропсихологічні особливості зростання конституційної та\або ситуативної тривожності;
- у 67 % пацієнтів - ознаки порушення ліквородинаміки в поєднанні з церебральною венозною конгестією.

Основними напрямками в лікуванні стали:

- вплив на етіологічні фактори (за можливістю)
- патогенетична і симптоматична терапія - еуфілін, теофілін, кофеїн, ескузан, діосмін, гесперидин, екстракт іглиці та інші комбіновані препарати.

Висновки. Незважаючи на те, що на сьогодні дискусійною є існування хронічної церебральної венозної дисциркуляції як окремої нозологічної одиниці, поширеність та медико-соціальна значущість цієї проблеми є досить актуальною.

Саме тому, актуальними є також проблеми ранньої діагностики та ефективного лікування хронічної венозної конгестії у пацієнтів різних вікових груп з коморбідною патологією для покращення прогнозу та якості життя таких хворих.